

[Knud Thomsen.]

og meget komme til at gå, som ikke gik så godt før.

Arbejdet er jo omtrent fuldendt, men det er dog således, at folketinget bevarer sin indflydelse dels gennem dette, at udvalget efter egen indstilling fortsætter til dette folketingsårs udløb, dels såfremt folketinget følger betænkningens forslag om at nedsætte et fast udvalg. Det er jo ikke tanken, at dette udvalg på nogen måde skal blande sig i den daglige administration af patentloven, men derimod skal udvalget altså beskæftige sig med undtagelsesbestemmelsernes gradvise ophør i takt med andre lande. Disse undtagelsesbestemmelser er forankret i overgangsbestemmelsernes nr. 1, stk. 2. Dertil kommer så det løfte, handelsministeren har aflagt over for udvalget, nemlig om at sikre, at hidtidig praksis, hvad angår stofpatenter og mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter heraf — som jo ikke udtrykkeligt er omtalt i lovteksten — ikke ændres, før der er etableret et nordisk samarbejde ved kapitel III's eventuelle ikrafttræden eller på anden måde.

Udvalget vil jo nemlig også gerne følge den internationale udvikling inden for de store administrative bestræbelser, der gøres overalt for at rationalisere patentvæsenernes arbejde, og bl. a. gennem det nu fremsatte medlemsforslag til Nordisk Råd vil folketinget jo kunne give sit bidrag til at lede det nordiske samarbejde i en retning, der forhåbentlig vil være mere frugtbar og mere dybtgående end de tanker, der har været forankret i kapitel III, hvor gode disse tanker så end kunne være i deres oprindelse, som nu ligger en hel del år tilbage.

Jeg skal gøre nogle ganske korte bemærkninger af mere teknisk natur. Forholdet er jo det, at ifølge nr. 1 i undtagelsesbestemmelserne ophæver vi med en kort bemærkning i denne lov § 4 i loven om arbejdstageres opfindelser, om hvilken der jo ikke er afgivet betænkning, og hvortil udvalget for så vidt endnu ikke har taget sin endelige stilling. Så vidt jeg kan se, vil det i alt fald blive nødvendigt, at vi også ændrer loven om arbejdstageres opfindelser. Jeg tror, jeg spurgte allerede i den første handelsministers tid, om der var en lovgivningsteknisk

lapsus her eller ej. Jeg kan sige, at jeg skal tage meget stort på, om der foreligger en lapsus i den henseende.

Vi har også i udvalget beskæftiget os gentagne gange med overgangsbestemmelsernes nr. 6, men som bekendt har der ikke kunnet opnås nordisk enighed om en, skal vi sige ensartet opfattelse af de problemer, der knytter sig dertil, og jeg skal lade sagen ligge.

Med hensyn til overgangsbestemmelsernes nr. 5 mener jeg at vide, at handelsministeren er blevet gjort opmærksom på en uklarhed, som nok kan klæres ad administrativ vej, nemlig at man kan komme i den sælsomme situation, at en ansøger med flere ansøgninger kan komme i kollision med sig selv med hensyn til nyhedsskadeligheden på den mærkelige måde, at hvis en af hans tidligere patentansøgninger, som kan skønnes nyhedsskadelig, er blevet fremlagt ifølge bestemmelserne i § 22, så virker de ikke nyhedsskadelige, medens de derimod kan være nyhedsskadelige ifølge § 2, stk. 2, hvor de til gengæld ikke har været offentligt kendt. Muligvis kunne vi høre fra handelsministeren i denne henseende, men jeg tror som sagt, det er noget, der kan ændres gennem praksis.

Jeg skal yderligere ved denne lejlighed gøre opmærksom på, at i begyndelsen af december har det norske storting behandlet den samme lovgivning, og jeg har set adskillige udtalelser fra adskillige talere, der går ud på, at man også dér har besluttet sig til for ikke at forstyrre det nordiske samarbejde at stemme for loven med indhold af det nordiske kapitel III, men at man også dér forudsætter, som det hedder på det bramfri norske, at sagen kommer mange gange tilbage til stortinget. Her har vi forhåbentlig nedsat et udvalg, der kan tage sig af denne ting.

Med hensyn til det af hr. Poul Antonsen og fru Inger-Lise Bech Hansen til § 3 stillede ændringsforslag vil jeg gerne erindre om, at vi jo har drøftet dette forhold meget nøje i udvalget, og at der i alt fald er et meget stort flertal for at bevare den nuværende ordlyd — jeg henviser til bemærkningerne i lovforslaget herom — og endvidere må man jo på dette sene tidspunkt nødvendigvis fastslå, at skulle der ske nogen som helst realitets- eller formalitetsændring, ville vi